

Verkondiging in Sint Jansbasiliek, 20/21 mei 2023, Zevende Zondag van Pasen.¹

Jaren geleden was ik ook pastoor van de Salvatorparochie in Amsterdam. Het gelijknamige kerkgebouw was in de jaren zestig ontworpen door de wederopbouwarchitect, Joost van der Grinten. Hij was een modernistisch bouwer. De kerk is niet meer als Godshuis in gebruik, maar bestaat nog. Bond Heemschut kreeg het voor elkaar het opmerkelijke gebouw op de monumentenlijst geplaatst te krijgen.

Van der Grinten, groot bouwer en stedenbouwkundige, gestorven in 2017, wilde een kerk bouwen als een bovenzaal, de zaal van het laatste avondmaal van Jezus met zijn leerlingen indachtig; dezelfde zaal waarin de elf apostelen, de vrouwen, Maria, de moeder van Jezus en de broeders van Jezus zich terugtrokken, om niet te zeggen zich verschansten, na de hemelvaart van Jezus.

De genoemde kerk oogt volgens sommigen als een schaftlokaal, volgens anderen als een heldere, functionele kerkruimte.

Mijn persoonlijke mening zal ik u besparen.

Het idee van de architect was heel goed. De kerk bevindt zich op de eerste verdieping, beneden bevindt zich de pastorie. De kerk als bovenzaal. Wel aanwezig in de wijk, tussen de middelhoogbouw van flats, naast een voormalig schoolgebouw dat nu als moskee dienst doet.

De kerk midden tussen de mensen, maar toch een verdieping hoger. Zij nodigt uit betrokken te zijn op de buurt, de wereld, en toch een beetje verheven, als plaats van afstand nemen van het alledaagse leven.

---

¹ Handelingen 1, 12-14; 1 Petrus 4, 13-16; Johannes 17, 1-11a

In zo'n bovenzaal zit de kerkgemeenschap volgens de eerste lezing van vandaag, bijeen.

Aanwezig maar toch erg op zichzelf, een beetje bang voor de buurt (in mijn tijd werd er enkele keren ingebroken en was de kerk ooit hevig beschadigd door vandalisme).

De kerk is er, maar op zichzelf. De apostelen lijken wel een beetje bang voor de omringende wereld. Na zijn verrijzenis verscheen Jezus gedurende veertig dagen aan zijn leerlingen, maar nu is Hij ten hemel opgevaren. De kerk blijft achter, op zichzelf teruggeworpen. De gelovigen hielden verblijf in de bovenzaal, staar er. Even verderop lezen we: "Zij allen bleven eensgezind volharden in het gebed..."

Wij leven in de tijd tussen hemelvaart en Pinksteren, de dagen van volhardend gebed om de heilige Geest. Deze tijd is wel kenmerkend voor de kerkgemeenschap van onze dagen. De kerk voelt zich enigszins verweesd in de samenleving. Zij is wel in de wereld, in de buurt, in stad en dorp, maar weet vaak niet goed hoe het verder moet. In de tussentijd komt zij bijeen in haar gebouwen die haar nog resten. Velen zijn inmiddels gesloten.

Wat nu te doen?

De apostelen, de vrouwen, Maria doen het ons voor. Bij elkaar verblijven, eensgezind zijn, volharden in het gebed.

Wij weten waarop het uitliep.

Na negen dagen vieren de Joden in Jeruzalem het Wekenfeest, het Pinksterfeest in ons christelijk spraakgebruik.

Een oogstfeest van de vroege tarwe, het feest van gave van de Tora, de Wet van God vanaf de berg Sinaï. Dan zullen de apostelen de straat opgaan. Na negen dagen bidden zullen zij de Heilige Geest ontvangen en gaan zij de straat op. Zij hebben de wereld iets te melden. Zij zullen gaan spreken van Gods grote daden die Hij in Jezus heeft gedaan: dat Hij geleden heeft, gestorven is en uit de dood is verrezen.

Zal onze kerkgemeenschap volhardend kunnen bidden, eensgezind, de straat opgaan en leven en spreken uit ons geloof in de verrezen Christus?

Ja, wij zullen de straat opgaan.

Steeds beter merk ik dat ons de straat opgaan, de processie op Sint Jan, dichterbij komt. Meerdere buurtcomité's mocht ik al ontmoeten. Ik ben onder de indruk van het engagement van zoveel mannen en vrouwen, jong en oud, die dit naar buiten treden van de kerkgemeenschap voorbereiden.

Goed dat onze parochie dat ook in en na de woelige zestiger jaren is blijven doen, ook *in* en *na* die tijd van functionalistische kerkgebouwen zoals die

Salvatorkerk, een tijd waarin we steeds meer moeite kregen ons geloof te beleven, te delen, te verkondigen.

Van harte hoop ik dat de Heilige Geest vat mag krijgen op ons aanwezig zijn in de straten van Laren; dat dit grote evenement, waarvan je kunt genieten door *ernaar te kijken*, ook een evenement mag zijn van de Heilige Geest, van ons innerlijk, waaraan we *deelnemen*.

In het evangelie hoorden wij vandaag dat Jezus voor ons bidt. Hij zegt tot zijn hemelse Vader: "Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige ware God en Hem die Gij hebt gezonden: Jezus Christus."

Laten wij blijven samenkomen in onze bovenzaal, eensgezind, biddend, onder leiding en op voorspraak van Maria.

En laten we zonder pretenties maar vastberaden de straat opgaan, zoals de apostelen deden, de grote daden van de liefde van Jezus verkondigen en in praktijk brengen. Amen.

pastoor N. van der Peet